

جمعه 20 مرداد 1396 - 18 ذی القعدة 1438 - 11 آگوست 2017

رحلت فقیه جلیل و عالم بزرگوار، آیت الله شیخ "عبدالنبي نوري" (1304 ش)

**رحلت فقیه جلیل و عالم بزرگوار، آیت الله شیخ "عبدالنبي نوري" (1304 ش)**

آیت الله حاج شیخ عبدالنبي نوري در اواسط قرن سیزدهم هجری شمسی در شهرستان نور از توابع استان مازندران به دنیا آمد. وی در جوانی پس از مهاجرت به تهران، به تحصیل علوم دینی پرداخت و پس از طی دوره مقدمات و سطوح، راهی عتبات عالیات گردید. حاج شیخ عبدالنبي نوري، در آنجا در محضر عالمان بزرگوار و همچون میرزا محمدحسن شیرازی حاضر شد و به مدارج بالایی علمی و فقهی دست یافت. وی یکی از مجتهدین نام‌آور عصر خود بود و در فقه، اصول، معقول و منقول نوعی خاص داشت. ایشان سپس به تهران بازگشت و در یکی از مدارس شهر به تدریس همت گماشت. حوزه درسی این عالم ربانی، محل تجمع فضلا و بزرگان بود که یکی از آن بزرگان، حضرت آیت الله سید شهاب الدین مرعشی نجفی می‌باشد. آیت الله شیخ عبدالنبي نوري مورد توجه و احترام فراوان ملت و دولت بود و علاوه بر تدریس و ترویج دین، به حل مشکلات مردم نیز می‌پرداخت. سرانجام این عالم فرزانه در بیستم مرداد 1304 ش برابر با بیستم محرم 1344 قمری به رحمت ایزدی پیوست و پس از تشییع با شکوه، در حرم حضرت عبدالعظیم حسنی (ع) در ری مدفون گردید.

تظاهرات عظیم مردم اصفهان علیه رژیم پهلوی و اعلام حکومت نظامی در این شهر (1357 ش)

همزمان با برپایی راهپیمایی‌های پراکنده که به ویژه پس از فاجعه 19 دی 56 در سراسر کشور انجام می‌شد و با آغاز ماه مبارک رمضان، تظاهرات قهرآمیز مردم اصفهان که از مدت‌ها قبل ادامه داشت در این روز به حادترین و انقلابی‌ترین چهره خود رسید. مردم اصفهان با تظاهرات بزرگ و وسیع خود، تمام سینماها، مشروبات و فروشگاهی‌ها، بانک‌ها، ادارات دولتی و ساختمان حزب رستاخیز را به آتش کشیدند. در درگیری شدید و همه جانبه مردم با پلیس، عده‌ای کشته و زخمی شدند. مردم با قطع درختان در خیابان‌ها جهت جلوگیری از حرکت خودروهای مأموران انتظامی، سدّ معبر نمودند. به دنبال این حوادث، دولت در اصفهان حکومت نظامی اعلام کرد و سرلشکر ناجی به فرمانداری نظامی منصوب شد. با این‌حال، اوج‌گیری نهضت اسلامی و حضور مردم مذهبی و متدین اصفهان در راهپیمایی‌های گسترده، حکومت نظامی را بی‌ارزش نمود. تصویب آیین نامه تأسیس مؤسسات خبری و نمایندگی خبرگزاری‌های خارجی در ایران (1358 ش)

هیأت وزیران دولت موقت انقلاب اسلامی ایران در جلسه مورخ بیست مرداد سال 1358 بنا به پیشنهاد مورخ دوم مرداد 1358 وزارت ارشاد ملی و به استناد بند ط قانون تأسیس وزارت اطلاعات و جهانگردی مصوب تیرماه 1353 هـ ش (وزارت ارشاد ملی)، آیین نامه تأسیس مؤسسات خبری و نمایندگی خبرگزاری‌های خارجی را در ایران در چهارده ماده به تصویب رساند.

انتخاب شهید "محمدعلی رجایی" به عنوان نخست‌وزیر جمهوری اسلامی ایران (1359 ش)

پس از انتخاب ابوالحسن بنی‌صدر به ریاست جمهوری، به دلیل آن که مجلس شورای اسلامی، نامزدهای معرفی شده از طرف او برای احراز پست نخست‌وزیری را واجد صلاحیت‌های اسلامی و انقلابی نمی‌دانست کار اختلاف مجلس با بنی‌صدر بالا گرفت. در نهایت قرار بر این شد که از میان هیئت پنج نفره‌ای از نمایندگان مجلس، فردی به عنوان نخست‌وزیر معرفی گردد. از این رو پس از بررسی‌های طولانی و پس از حذف دو نفر از آنان به دلیل حزبی بودن، نظر هیئت سه نفره به اتفاق آرا بر این قرار گرفت که شهید رجایی شایستگی تصدی مسئولیت خطیر نخست‌وزیری را دارد. در جریان رای اعتماد مجلس که 153 رای موافق اخذ شد، شهید رجایی با سه جمله خود را اینگونه معرفی کرد: من مقلد امام، فرزند مجلس و برادر رئیس‌جمهورم. بنی‌صدر ابتدا در برابر این انتخاب بنای مخالفت گذاشت ولی وقتی احساس کرد در مقابل مجلس کاری از پیش نخواهد برد به ناچار با این پیشنهاد موافقت نمود. اما در هر فرصت ممکن از تضعیف شخصیت شهید رجایی در افکار عمومی با به کارگیری تعبیر و القاب زشت و ناپسند خودداری نمی‌کرد. در برابر این جسارت‌ها و توهین‌های بنی‌صدر به عنوان رئیس‌جمهور، شهید رجایی با توجه به حساسیت جو موجود، تمامی این تلخی‌ها و اهانت‌ها را در کمال صبر و بردباری و متانت تحمل و در مواقع لزوم با ارایه استدلال‌های محکم و منطقی به ایرادات مکرر بنی‌صدر پاسخ می‌داد. سرانجام کارشکنی‌های بنی‌صدر و اختلاف‌آفرینی او کار را به جایی رسانید که بنا به توصیه حضرت امام، مجلس شورای اسلامی مسأله عدم کفایت سیاسی او را با توجه به اخباری که دالّ بر مسلّح کردن منافقین توسط او بود به بحث گذاشت و با رای مثبت به آن، بنی‌صدر از ریاست جمهوری عزل گردید.

درگذشت "ابن خلدون" مورخ بزرگ مسلمانان (808 ق)

عبدالرحمن بن محمد بن خلدون معروف به ابن خلدون ملقب به ولی‌الدین، از بزرگان و مشاهیر مورخین مسلمان، در اول

رمضان سال 732 ق در تونس به دنیا آمد. وی از جوانی به کارهای دولتی پرداخت ولی پس از مدتی به واسطه‌ی بدگویی دیگران به زندان افتاد و از کارهای دربار فاصله گرفت. از آن پس به مطالعات علمی روی آورد و دست به تألیف کتاب زد. ابن‌خلدون در زمان خود در تاریخ‌نویسی مشهور بود اما اندیشه‌های وی در آن زمان بازتاب کافی نیافت و از قرن سیزدهم هجری قمری نام، آثار و افکار او، مطرح شد. مهم‌ترین اثر ابن‌خلدون، کتاب تاریخ او موسوم به "کتاب العبر و دیوان المبتدأ و الخبر فی ایام العرب و العجم و البربر" در هفت جلد ضخیم به چاپ رسیده که جلد اول آن به عنوان مقدمه، در فلسفه‌ی تاریخ و اجتماع، شهره‌ی خاص و عام است. ابن‌خلدون را مخترع و پدیدآورنده‌ی علم عمران نیز گفته‌اند. سرانجام ابن‌خلدون در 76 سالگی در قاهره وفات یافت و در همان شهر به خاک سپرده شد.